

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00207/2011-01

Дана: 22.07.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Б.С.** из Лесковца, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 22.јула 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Б.С.** из Лесковца изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-278/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Б.С. је обављао судијску дужност у Трговинском суду у Лесковцу. Подноси пријаву за избор у Привредни суд у Лесковцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и

закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу оспособљености истиче да је у 2006.години имао проценат решених П предмета 80,77% и савладавање прилива 218,96%, у 2007.години проценат решених предмета 73,98% и савладавање прилива 112,38% и у 2008.години 72,82% решених предмета и савласавање прилива 103,98%, да је у том периоду укупно решио 907 П предмета, да је тиме остварио прописану норму, с тиме да је до 31.12.2004.године радио као председник Пк већа а да је први пут задужен предметима П почев од 30.12.2004.године.

У погледу квалитета истиче да је имао укупно укинутих 98 одлука.

Истовремено је радећи у Ст. предметима од укупно 19 предмета у раду решио 17 предмета уз савладавање прилива од 283,33% и проценат решених предмета 89,47%

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 714 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком ВСС бр.119-05-278/2010-01 од 14.06.2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3 у вези са чланом 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу процента укинутих одлука.

У погледу стручности и броја укинутих одлука истиче се да је у у 2006.години имао укинутих 36,84% укинутих одлука, у 2007.години 40% укинутих одлука и у 2008.години 34,21% укинутих одлука, или у просеку за три године 37% укинутих одлука, а да је исто знатно изнад просека суда која је износио 25,63% укинутих одлука.

Против те одлуке изјавио је жалбу Уставном суду Србије дана 23.10.2010.године.

Жалбу изјављује због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да је том одлуком повређено основно правило *ne bis in idem*, јер је ВСС поново одлучио о истом као у одлуци од 25.12.2009.године, да иста одлука не може бити нити допуна нити исправке цитиране одлуке, да се иста заснива на потпуно новим чињеницамаи новим доказима а који нису постојали у време одлучивања о пријави већ су исти накнадно прибављени,

понавља све наводе о повреди уставних права, а који се односе на повреду начела правне сигурности, права на правично суђење у разумном року, права на ефективан правни лек, забране *reformatio in peius*, као и забране дискриминације, даје разлоге за погрешну примену материјалног права и битне повреде поступка.

У погледу погрешно утврђеног чињеничног стања истиче истиче да не стоје разлози дати у одлуци ВСС, а ово из разлога што је у првом реду са П предметима први пут задужен 27.12.2004.године, када је примио у рад 414 предмета, даје у погледу саваладавања прилива и процента решених, те квалитета рада имао најбоље резултате у Трговинском суду у Лесковцу, а посматрано број решених предмета са бројем укиннутих одлука је далеко најбољи резултат у истом суду.

Поред тога ВСС није узео у обзир и чињеницу да је објавио два стручна рада и то „Привредни преступи *de lege ferenda* у условима нових друштво-економских односа“ и „Стечајни поступак и закључење уговора“

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 06.07.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду за подносиоца приговора и Трговински суд у Лесковцу за период 2006.-2008.година, извештаја о раду Трговинског суда у Лесковцу за 2004.годину, списка примљених предмета од других судија на дан 27.12.2004.године, годишњег распореда судија и стручних сарадника за 2004.годину од 28.11.2004.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Подносилац приговора се усмено обратио пред Комисијом Високог савета судства, па у битноме навео да је у ранијим периодима радио у материји привредних преступа и привредног регистра све до 27.12.2004.године када му је одлуком председника суда измењена реферада па је задужен са 414 предмета примљених у рад од других судија, у том смислу је доставио као доказе и распореде за 2004.годину, измену распореда и

списак задужених предмета, из истог приложио и структуру старих предмета које је примио у рад, сматра да је ово учињено злонамерно од стране председника суда, па да је и квалитет рада био условљен управо структуром ових предмета, а од којих је било и предмета из 1995.године.

Комисија је на основу свега утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршио судијску дужност у Трговинском суду у Лесковцу и према извештају суда остварио је следеће резултате:

Ст.предмети

У периоду 2006.-2008.година имао је укупно у раду 19 предмета, решено 17 предмета на други начин, нерешено 2 предмета 1 ожалбена и 1 укинута.

П предмети

2006.године

Укупно у раду 572 предмета од тога решено 462 предмета 271 мериторно и 191 на други начин, 59 ожалбених одлука 34 потврђених 57,63%, просек одељења 70,77% 4 преиначене 6,78%, просек одељења 6,92% и 21 укинута 35,59%, просек одељења 22,31%, коефицијент ажурности 5,64, просек одељења 5,87, квалитет 94,59, просек одељења 95,57, савладавање прилива 218,96%, просек одељења 171,30, проценат решених 80,77%, просек одељења 75,30%.

2007.године

Укупно у раду 319 предмета од тога решено 236 предмета 118 мериторно и 118 на други начин, 130 ожалбених одлука 71 потврђених 54,62%, просек одељења 70,47% 7 преиначене 5,38%, просек одељења 2,89% и 52 укинута 40%, просек одељења 26,65%, коефицијент ажурности 4,13, просек одељења 3,75, квалитет 75, просек одељења 89,71, савладавање прилива 112,38%, просек одељења 120,39, проценат решених 73,98%, просек одељења 76,78%.

2008.године

Укупно у раду 287 предмета од тога решено 209 предмета 104 мериторно и 105 на други начин, 76 ожалбених одлука 44 потврђених 57,89%, просек одељења 69,87% 5 преиначене 6,58%, просек одељења 2,45% и 26 укинута 34,21%, просек одељења 27,31%, коефицијент ажурности 3,78, просек одељења 3,12, квалитет 85,17, просек одељења 89,33, савладавање прилива 103,98%, просек одељења 106,16, проценат решених 72,82%, просек одељења 76,50%.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својим решењем дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценатукинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узео се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који износи за судију трговинског суда у грађанској материји износи 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мрило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама имао већи проценат укинутих одлука и то знатно и то у 2006.години 35,59% а просек одељења 22,31%, у 2007.години 40% а просек одељења 26,65% и у 2008.години 34,21% а просек одељења 27,31%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунио услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

Високи савет судства је при том имао у виду да је подносилац приговора до краја 2004.године поступао у материји привредних преступа и материји привредних регистра, да је исте године примио у рад велики број предмета, по структури и велики број старих предмета, да се и на основу извештаја да утврдити да је у решавању ових предмета дат посебан допринос а што се да утврдити како и кроз проценат савладавања прилива и процента решених предмета, чињеница да се и број нерешених предмета на крају посматраног периода битно смањило, све као доказ о оптерећености подносиоца приговора у раду. Материја стечаја у којој је такође поступао није додатно оптерећивала подносиоца приговора, јер се ради у посматраном периоду о маломброју предмета, а при том исти су решавани на други начин, дакле без вођења самог стечајног поступка, а што би условљавало и додатну ангажованост подносиоца приговора. Међутим ове околности не могу бити од толиког значаја да би се оправдао изузетно висок проценат укинутих одлука, који је и виши од процента прописаног Мерилима, а и од толерантности одређене Правилима. Поред захтева ефикасног решавања спорова, од судије се захтева и квалитет рада, а који се најјасније може утврдити кроз проценат укинутих одлука које је имао у раду, дакле да судија у разумном року и на квалитетан начин реши спор међу странкама. Ово још тим пре у материји привредних спорова који носе своју специфичност, захтева се и посебно већи квалитет рада, јер од решења спора између два привредна

субјекта на квалитетан начин, зависи много више околности које су везане за такву врсту спорова, сигурност и стабилност привредног пословања. Како подносилац приговора у решавању ових спорова није показао довољан ниво стручности и квалитета у решавању спорова, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором добија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоца приговора
2. Архиви Високог савета судства

